

*Lämpimät kesän toivotukset ja
hyvää juhannusta kaikille jäsenillemme*

Painava syy

Osallistuin helmikuun ensimmäisenä päivänä järjestettyyn mielenosoitukseen Helsingin Senaatintorilla. Torilla oli valtava joukko ihmisiä ja useita jäseniä ammattiosasto seisakaseiskasta. Mielenosoitus liittyi Painava Syy -kampanjaan, joka vastusti hallituksen kaavailemia (ja nyt jo osin toteutuneita) työelämäheikennyksiä ansiosidonnaisen leikkauksesta poliittisten lakkojen rajoittamiseen ja niin paljon muuhun.

... jatkuu sivulla 6

Taistelohon

Kysyin tekoälyltä miten porvarihallitus kaadetaan. Chatgpt antoi neljä mahdollisuutta, välikysymys, sisäinen hajaannus, hallituksen ero ja eduskuntavaalit. Lähimenneisyydessä hallitukset ovat kaatuneet tai menettäneet eduskunnan enemmistön, sisäisten ristiriitojen, luottamuspulan tai epäonnistuneet suurten uudistusten toteuttamisessa. Ei tarjonnut tekoäly kapinaa tai vallankumousta keinovalikoimaan, mutta kysyin silti ”voiko syttyä kapina”. Olin aika yllättynyt tekijöistä jotka voivat johtaa kapinaan, tässä neljä pointtia: taloudellenn epätasa-arvo, poliittisten oikeuksien rajoittaminen, sosiaalinen epäoikeudenmukaisuus ja tiedonkulun rajoittaminen. Hetkinen, nämä toimet ovat kuin laitaoikeiston käsikirjasta ja lisäksi todellisuutta täällä rakkaassa kotimaassamme sekä ympäri eurooppaa.

Kysäisimpä vielä lopuksi ”koska minä saan palkankorotuksen”, tässä kohtaa meni kyllä pahasti tekoäivoilta pieleen. On nimittäin niin, että tiedän varmasti koska palikkani

nousee ja se on silloin kun Teollisuusliitto neuvottelee minulle Työehtosopimukseen yleiskorotuksen perälaudalla.

Reilun puolen vuoden aikana monella työpaikalla ollaan lakkoiltu tavalla tai toisella. Monelle työtaistelu oli työuran ensimmäinen. Vaikka porvarihallitus on nyt vaikeuttanut poliittisia ja tukilakkoja, kaikkea lakkoilua sekään ei voitu kieltää. Työehtosopimus neuvottelut alkavat syksyllä ja meidän kaikkien on syytä varautua tulevaan. 1940 tehtiin Tammikuun kihlaus, sopimus joka loi perustan suomalaiselle sopimusyhteiskunnalle, joka on näihin päiviin asti ollut keskeinen osa maan työmarkkinajärjestelmää. Suuret ammattiliitot ovat tehneet Tes ratkaisuja koko suomen hyväksi, vastuuta kantaen ja irtiottoja vältellen. Nyt kun kihlausormukset on viskattu kankkulan kaivoon on edessämme sukupolvillemme uusi tilanne. Meille varhaisemmasta saapumiserästä tulleille on muistoissa aika, jolloin monella telakalla yksikään tili ei ollut täysi, oli istumalakkoja ja ulosmarssia. Tuota aikaa tuskin kukaan Duunari

haluaa takaisin, mutta toimet joita työnantajien tuella on nyt tehty ja valmistellaan, johtavat siihen suuntaan. Sitä saa mitä tilaa ja näillä mennään ainakin nyt.

Se mitä jatkossa tulee tapahtumaan, kaatuuko hallitus, miten seuraavissa vaaleissa käy, löytääkö palkansaajaliike yhteiset askelmerkit. Mennäänkö vahvemman oikeutuksella ja mitä siitä sitten seuraa, sitä ei tekoäly osannut kertoa.

Elämme mielenkiintoisia aikoja.

Petri Ijäs
Puheenjohtaja

Syysmyrskyjä kohti

Kulunut vuosi on ollut meille teollisuusliittolaisille raskas. Petteri Orpon hallituksen työelämäheikennykset ovat iskeneet kohtuuttomalla tavalla työntekijöiden oikeuksiin ja asemaan. Hallitusohjelmaan kirjatut heikennykset ovat lähes sanatarkkaan nostettu elinkeinoelämän etujärjestöjen vaalitavoitteista.

Järjestetyt poliittiset lakot olivat poikkeuksellisen laajoja ja pitkiä. Niiden kaltaisia ei Suomessa ole nähty vuosikymmeniin. Hallituksen ja työnantajien riveistä sanottiin poliittisten lakkojen järjestämisen perustelevan lakko-oikeuden rajoitukset. Todellisuudessa poliittisia lakkoja ei olisi edes järjestetty

ilman pyrkimyksiä rajoittaa lakko-oikeutta ja muita työelämäheikennyksiä. Hallitus ja elinkeinoelämä sai mitä tilasi.

Lakko-oikeuden rajoittaminen oli Etelärannan pitkäaikainen unelma, jonka hallitus toteutti piittaamatta kansainvälisistä sopimuksista, joissa taataan ammattiliittojen oikeus sellaisiin lakkoihin, joilla puolustetaan työntekijöiden asemaa ja oikeuksia. Työnantajien riveistä esitetyt kauhistelut poliittisista lakoista olivat lähinnä huonoa teatteria. Etelärannassa tiedettiin varmasti, että ammattiliitot eivät jäisi katsomaan toimeettomina, kun työntekijöiden keskeisiä oikeuksia lähdetään rajoittamaan.

Vaikka emme saaneet esitettyä lakko-oikeuden rajoittamista, ei työmme ollut turhaa. Hallituspuolueissa havahduttiin siihen, ettei työntekijöiden yli voida kävellä ilman vastalauseita. Myös tulevia heikennyksiä vastaan tulemme kamppailemaan kaikin käytössämme olevin keinoin.

Samalla kun hallitus jatkaa työelämäheikennyksiensä edistämistä, on valmistauduttava myös syksyllä odottaviin työehtosopimusneuvotteluihin. Ennen jokaista työmarkkinakierrosta povataan neuvotteluista vaikeita. Saman voi toistaa tälläkin kertaa, tosin nyt edessämme olevia neuvotteluita voi kuvata erittäin vaikeiksi.

Viime vuosien korkea inflaatio, korkealla huitelevat korot ja palkansaajien heikentynyt ostovoima tarkoittavat sitä, että tarve palkankorotuksille on merkittävä. Erityisen haasteelliseksi neuvottelutilanteen tekee maan hallituksen sotkeutuminen työmarkkinoihin. Työntekijöiden asemaa on heikennetty lainsäädännön kautta. Joten me tavoittelemme työehtosopimusten kautta näiden heikennysten kompensoimista.

Esimerkiksi muutosturvan leikkausten vuoksi tavoittelemme neuvotteluissa muun muassa irtisanomisajan pidentämistä ja korvausten kasvattamista. Työnantajapuoli löytää nyt lainsäädännön kautta ajamansa heikennykset edestään neuvottelupöydässä.

Syksy näyttääkin siis vähintään yhtä myrskyisältä kuin kuluneet kuukaudet, ja teollisuusliittolaisilta vaaditaan sitkoa ja sisua, jotta saavutamme neuvotteluista jäsenten kannalta parhaan mahdollisen tuloksen.

Töitä siis riittää – mutta tulevatkin haasteet ovat voitettavissa yhteistyöllä ja periksiantamattomuudella.

Riku Aalto
Teollisuusliitto

Hei, me leikataan!

Otsikko on lainattu entisen kotikaupunkini Uudenkaupungin Sanomassa 23.3. olleesta jutusta, jonka oli kirjoittanut päätoimittaja Teija Uitto. Lainaan hänen luvallaan jutusta pari muutakin kohtaa (olisinhallinnut julkaista koko jutun, mutta tekijänoikeuksien takia se ei onnistunut) kohdat on kursivoitu.

Otsikon ”saksikäsi” oli tietysti valtionvarainministeri Riikka Purra, somessa kiersi kuva ironisesti hymyilevästä ministeristä isojen saksien kanssa. En ensin tajunnut, että kyse oli ihan tosissaan tehdystä ”mainoksesta”.

”Kun ministeri vitsailee leikkauksista sakset kädessään, se ei ole huonoa huumoria, vaan se ei ole huumoria ollenkaan. Ministeriltä se on ivaa, joka satuttaa niitä ihmisiä, joilla on muutenkin vaikeaa. Ministeriltä puuttuu myötäelämisen taito”. Toisaalta Purra on itse sanonut, ettei empatia sovi politiikan ohjenuoraksi. En tiedä, onko hän menettänyt myötäelämisen taidon lapsuuden tragediassa, jonka hän on julkisesti kertonut. Hänen äitinsä kuoli, kun hän oli vasta 12-vuotias, voiko sellainen tragedia aiheuttaa tällaisen empatian puutteen? Voiko ihmisestä tulla suuren menetyksen johdosta itsekeskeinen, joustamaton ja muita halveksiva ”keskenkasvuinen”. Ei ole varaa tunteilla, jos omaan sisimpään sattuu, pidetään huoli vaan itsestä.

Itseäni alkaa ahdistaa, kun ajattelen, mihin tilanteeseen niin monet ihmiset ja perheet näiden hallituksen tekemien leikkausten takia joutuvat meillä. Helsingissä asuvalla pienituloisella perheellä, yksihuoltajalla tai työttömällä ei ole todellakaan varaa enää elää ja

asua täällä, eikä sen puoleen juuri muuallakaan. Se, että ministeri sanoo kevyesti, että sitten voi ottaa toisen työn ei ole mikään ratkaisu, jos ei ole sitä ensimmäistäkään työtä.

USA:ssa jo nyt monet ”tavalliset” duunarit tekevät kolmea työtä, eivätkä silti pärjää taloudellisesti, tätäkö meilläkin nyt haetaan? Mitä ihmettä näiden ministerien päässä oikein liikkuu?

Nuoret voivat pahoin, aikuisilla on ”fokus” hukassa jälkikasvun kanssa. Ei uskalleta/haluta sanoa lapselle EI, ettei tule paha mieli, vaikka ihan tavallinen perhe-elämä, jossa lapsilla on rajat ja jossa lapsille opetetaan empatiaa ja erillaisuuden hyväksymistä, auttaisi lasta ymmärtämään oikean ja väärän. Toisaalta, jos vanhemmatkaan eivät välitä kuin itsestään, voiko lapsilta vaatia empatiaa? Mutta mihin tämä johtaa?

Liian paljon on myös vanhempia, joilla ei kerta kaikkiaan voimat riitä edes oman elämän hallintaan, saati lasten. Lapset syrjäytyvät, heitä ehkä kiusataan kotitaustan takia ja kierre pahenee... Leikkausten myötä 100 000 duunaria ja 17 000 lasta tippuu köyhyyteen. Moni täysipäiväistä työtä tekevä lapsiperhe on joutunut pakkomuuttamaan kodistaan. Tätä inhimillistä hätää ei työtätekeviä ihmisiä kodeistaan häätävä hallitus ymmärrä.

Ääri oikeisto nostaa päätään koko Euroopassa, tämän lehden ilmestyessä EU-vaalit on jo pidetty, toivottavasti lopputulos on jotain muuta, kun on ennustettu.

Riku Aallon sanoin; **Suomessa ei ole koskaan ennen ollut hallitusta, joka on ottanut näin paljon nälkää ja antanut näin harvalle**

Kirjoitti eräs ”Pahanilman lintu” eläkeläinen

Työttömän Arki

Olen mielestäni pitkäaikaistyötön, vaikka olen tehnyt parin viikon pätkätöitä vuosina 2020, 2022 ja 2023. Edellinen pitkä työsuhteeni päättyi marraskuussa 2017. Olen aina ollut työtätekevä ihminen, töissäkään en pysty olemaan pitkää aikaa jouten, eli koko ajan on keksittävä jotakin. Siksi jouten- ja paikallanolo on minulle tuskallista ja lamaanuttavaa.

Työttömyysaikani olen koko ajan etsinyt ahkerasti töitä, minulle tulee sähköpostiini eri työnvälityspalveluista työpaikkaehdotuksia, joita selailen ja joihin laittelen hakemuksia aina kun on ollut vähänkin omaa osaamistani vastaava paikka. Työttömyyteni alkuaikoina osasin jopa hieman nauttia vapaa-ajastani ja siitä, kun sai nukkua aamuisin pidempään.

Nyt kun työttömyys on jatkunut pidempään, nauttimisesta ei voi puhua. Työttömyys on saanut puhkeamaan uudelleen masentuneisuuteni ja pari muuta sairautta. Olen pyrkinyt täyttämään vapaa-aikani tietysti kaikennäköisillä harrastuksilla ja muilla touhuilla, mutta se tunne näin hieman vanhemmalla iällä, kun et pääse hyödyntämään työosaamistasi palkkatyössä ja osallistumaan yhteiskunnan pyörittämiseen, on melko lamaanuttava.

län karttuessa huomaan kuinka kerta kerralta ja hakemus hakemukselta tulee työnhakuihisi hylkäävä päätös. Ja vaikka pääsisitkin haastatteluun ja jopa saisit kuulla ylistävät keuhut ammattitaidostasi, CV:stäsi jne... huomaatkin taas tullee hylätyksi. Nimittäin työnantajien harrastama ikäsyrrjintä. Sitä on vaikea todistaa. Vika ei ole meissä työttömissä, jos vapaina olevia työpaikkoja ei saada täytettyä. Pääsyy nykyiseen tilanteeseen ovat vanhentuneet asenteet työnantajilla. Moni palkkaa työvoimansa vuokrafirman kautta, joskus näiden vuokrafirmojen kautta työntekijän on vaikea saada oikeudenmukaista palkkaa tai muita

työntekijälle kuuluvia etuuksia.

Pyrin nousemaan kellon soidesa 9:45 - välillä toki olen hereillä jo "kukonlaulun" aikaan. Siitä käynnistyy tyypillisesti päiväni aamuruutiineilla kuten kahvinkeitolla. Seuraavaksi käynnistän tietokoneeni ja laitan tv:n päälle. Seuraan uutisia maailmalta ja tietokoneelta tarkistan sähköpostit ja muut viestit.

Kun saan ensimmäisen kahvikuppini käteen, aloitan usein pika-vilkaisulla Facebookin maailmaan, sekä WhatsAppin-viestien selailulla. Sen jälkeen tarkistan, onko sähköpostiini tullut mitään työpaikkailmoituksia. Näiden mahdollisten paikkojen taustaselvitys esimerkiksi sijainti, tuotteet mitä yritys valmistaa, historia. Yksi tärkeimmistä selvityksistä jo ennen hakemista on tietysti matka-aika työhön. Omana kipurajanani olen pitänyt julkisilla sen 2 h / suuntaansa eli yhteensä 4 h päivässä. Aika kattaa pääkaupunkiseudun kokonaisuudessaan, joskin ihan syrjäisimmät ja vaikeakulkuset reitit Vantaalle tai Helsingin Vuosaaren suuntaan jäävät pois.

Asun Kirkkonummella, jossa julkinen liikenne toimii melko moitteettomasti, vaikka suoraa bussiyhteyttä Helsinkiin ei enää ole. En siis omista autoa, taikka ajokorttia.

Useampikin omalla autolla kulkeva tuttu ja ystävälliset ovat kauhistelleet tuota kipurajaani työmatkani suhteen.

Päivän mittaan tulee joskus lähetettyä jopa useampikin työhakemus riippuen viikosta. Mutta työtä välttävää minua ei ole koskaan voinut sanoa, ainakaan omasta mielestäni.

Teen myös vapaaehtoisuustyötä mutta joka päivälle puuhaa ei riitä. Silloin usein tuskastun, jos istun vain kotona telkkarin ääressä. Työttömänä tulee välillä valitettavasti valvottua liikaa ja mentyä liian myöhään nukkumaan. Väsymys taas ruokkii masennusta ja rikkoo muuten toimivia arkirutiineja.

Pitkäaikaistyötön joutuu laskemaan rahojaan ja menojaan jatkuvasti. Olen köyhä ja huolissani rahojen riittävydestä. Jo muutaman vuoden ajan olen joutunut turvautumaan seurakuntamme diakoniatyön ruoka-apuun. Ennen sieltä sai kuukausittain kaksi kassia ruokaa. Nyt ruoka-kasseja saa enää joka toinen kuukausi.

Suurta huolta minulle tuottaa asuntolainani, joka on muutamia satoja euroja kuussa (eli ei siis kovin iso). Joudun ajoittain sopimaan eräpäiviä uusiksi ja pelkäämään koko ajan maksuhuomautuksia, milloin mikäkin lasku menee perintään tai tulee maksuhuomautusmerkintöjä. Aiemmin elämässäni olen ne pystynyt välttämään, mutta tämän vuoden leikkaukset ovat tehneet rahojen loppumisen pelkäämisestä osan arkea.

Olen elossa toistaiseksi ja haluan taistella elämäni takia, vaikka se onkin todella tuskallista. Seuraava koetinkivi on tuossa touko-kesäkuussa, jolloin on asumistukeni tarkistus ja nykyisen hallituksen päätöksen mukaisesti omistusasunnon omistaessa en tule enää jatkossa sitä saamaan enkä tiedä millä paikalla varetta?

Mä haluan töitä!

**Teksti:
Seppo Palkki 53 v
pitkäaikaistyötön**

Vapputunnelmia

Viiime vappuna olivat ihmiset liikkeellä, niin Helsingissä kuin muuallakin. Sen asian maamme hallitus on saanut aikaan, ihmiset näyttävät, ettei ihan mitä tahansa niellä. En ole aikoihin nähnyt niiisiin pitkää vappumarssia Helsingissä. Vappujuhla Kansalaistorilla oli hieno, puheita pidettiin ja lauluja laulettiin, ammattiosaston lippua "tuuletettiin" jo toista kertaa tänä keväänä.

Vapun jatkolaulut laulettiin "Juttiksessa" niin kuin aiempinakin vappuina.

Taina K.

jatkoa etusivulta...

Näistä heikennyksistä kirjoittasani tätä näin toukokuun lopussa on nyt toteutettu työttömyysturvan lapsikorotusten poisto (se tukimuoto, joka kohdistui lapsiperheisiin työttömiin ja lomautettuihin henkilöihin. Vaikutus on useita satoja euroja kuussa), työttömyysturvan suojaosa on poistettu kokonaan (tuo töiden vastaanottamiseen houkutteleva tukimuoto, joka ei vähennä etuusia suojaosuuden määrältä), lakko-oikeutta on rajoitettu (pysyviä esteitä solidaarisuus-, myötätunto-, tuki- ja poliittisiin lakkoihin sekä mahdollisia henkilökohtaisia sakkoja osallistujille) ja aikuiskoulutustuki lopetettu (elinikäinen oppiminen omilla tai lainatuilla rahoilla tästedes).

Mielenosoituksessa oli värikkyyttä, riemastuttava määrä politiikkaa ja esimerkiksi mielenosoituksen kylttimeri osoitti duunareiden piristävää kekseliäisyyttä. Tunteet olivat pinnalla ja katossa, kuten pitää. SAK:n ja STTK:n puheenjohtajat toimivat tomerasti mielenosoituksen kenraaleina. Työväki sai medi-

an taholta viisitoistaminuuttisensa. Ei kuitenkaan tietenkään annettuna, vaan se oli omalla uurastamisella ansaittu. Mielenosoituksen positiivisuus ja vaatimusten selkeys mediassa sai myös hallituksen puhuvat päät juoksujalalle yrittäessään estää ay-liikkeen täydellisen mediavoiton syntymisen.

Tilaisuus oli siis tärkeä. Paitsi lakkojen tuoma paine päätöksentekijöille, on poliittisen vaikuttamisen keskiössä näkyvyys ja huomioon luonti. Julkinen suuren massan tapahtuma osoittaa tavoitteiden ja vaatimusten tärkeyttä ihmisille ja tuo lakkoviestille ihmisten kasvoja. Tämä erottaa viestin liittotason toimista, jotka ovat vaikuttavuudeltaan isoja ja tärkeitä lopputuloksen saamisessa, mutta jotka eivät asiaan vihkiytymättömille luo (harmillisesti) joukon tai kollektiivin tuntua.

Tiedämme nyt ettei hallitus perääntynyt suunnitelmissaan piiruaakaan. Toimimme ei riittäneet riittävän painostuksen ja vaikutuksen aikaansaantiin. On tärkeää oppia

tästä, sillä paljon on vielä edessä ja työväen ääneen painoarvon menetyksestä koitunee mittamaton tulva heikennyksiä jos "vastapuoli" pääsee rajoituksetta tulevaisuudessa riehumaan.

Helmikuun ensimmäisen päivän mielenosoitus osoitti yhtenäisyyttä. Se on varmasti yksi avaimista onnistuneiden päämäärien tavoittelussa tulevaisuudessa. Pidetään siis yhtenäisyydestä, toivosta ja vaikuttamisen halusta kiinni edelleen!

**- Henrik Nyholm,
ammattiosastojärjestäjä 77:lle**

77 Kouluttaa

Lauantaina 31.8.2024 koulutustilaisuus, johon osallistumalla pääset edulliseen hintaan seuraamaan Suomi-Ruotsi maottelua Olympiastadionille.

Koulutustilaisuus:

Ravintola Mamma Rosa,
Runeberginkatu 55 00260 Helsinki

Aloitamme kello 14.30. Tarjolla on pizzabuffet ja asianmukaiset ruokajuomat.

20 euron omavastuun maksaneille tilaamme liput Olympiastadionille. Liput jaetaan koulutustilaisuuden jälkeen.

Viimeinen maksupäivä on **1.7.2024**

Omavastuu maksetaan tilille:

Helsingin metalli- ja konepajatyöväen ao. 77
FI16 101130 0020 5095. Viitteeksi: maottelu

Yleisurheilun Ruotsi-ottelu kilpailaan Helsingin Olympiastadionilla 30.-31.8.2024 www.ruotsiottelu.fi

Lisätiedot:

Opintovastaava Seppo Palkki
palkkister@gmail.com
Puh.joht Petri Ijäs 0405009185

**Teollisuus
liitto**
Helsingin
Metalli- ja Konepajatyöväen
ammattiosasto r.y.

Metalli seiskaseiska

Päätoimittaja:
Taina Karrikka

Taitto:
Kirjapaino Jaarli Oy,
Turenki

Teollisuusliiton Uudenmaan aluekeskus

Postiosoite
Teollisuusliitto
Uudenmaan aluekeskus
PL 107
00531 Helsinki

Käyntiosoite
Hakaniemenranta 1
00530 Helsinki

Aluepäällikkö Tanja Mettovaara
Puh. 0207741454
tanja.mettovaara@teollisuusliitto.fi

Aluetoimitsija
Jarmo Mäkinen
Puh. 0207741306
jarmo.makinen@teollisuusliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka
Puh. 0207741302
jyri.vankka@teollisuusliitto.fi

Aluetoimitsija Ville Kari
Puh. 020774130
ville.kari@teollisuusliitto.fi

Toimistosihtööri
Satu Tahvanainen
Puh. 020 774 13 05
satu.tahvanainen@teollisuusliitto.fi

Järjestötoimitsija
Petteri Männistö
Puh. 0207741241
petteri.mannisto@teollisuusliitto.fi

Aluetoiminnan sihtööri
Nina Klinga
puh. 0207741065
nina.klinga@teollisuusliitto.fi

Tapatumakalenteri / toimintasuunnitelma vuodelle 2024

**Hallituksen kokoukset pidetään ensisijaisesti joka
kuukauden toinen keskiviikko**

Kesäkuu
Hallituksen kesäkokous

Heinäkuu
Lomaillaan

Elokuu
Hallituksen kokous
30.-31.8.
Suomi-Ruotsi maaottelu
lyhyt koulutus ennen
24.8.
Me olemme Liitto- Perhepäivä
Vihti PuuhaPark

Syyskuu
Hallituksen kokous
4.9.
Ay-koulu 3 jakso Vantaa
12.9.
Työmarkkinatiedottajien kurssi
Luottamushenkilö Areena
viikonloppu
28.-29.9.
Teollisuusmiitti nuoret

Lokakuu
Hallituksen kokous
Leffailta
12.-13.10.
Ajatuspaja Tervetuloa Teollisuus-
liittoon Hotelli Nuksio Espoo
Luottamushenkilö Areena viikon-
loppu
31.10. Työympäristöpäivä Helsinki
**Opiskelijajäsenten tapahtu-
ma Syksy 2024**

Marraskuu
1.11.
Työsuojelun ajankohtaispäivä
LM-vaalit
Hallituksen kokous
Ammattiosaston syyskokous

Joulukuu
Lehti 2/2024
Hallituksen kokous ja joulu-
ruokailu

**Työpaikkojen PLM:t ja TSV:t
toivotaan osallistuvan halli-
tuksen kokouksiin.**
**Tiedossa oleville luotta-
mushenkilöille Teams-linkki
hallituksen kokoukseen
tarvittaessa.**

**Ammattiosasto järjestää työ-
paikkoja ja tekee jäsenhan-
kintaa palkatun järjestäjän
avulla myös vuonna 2024.**
**Tarkoituksena on hankkia
lisää jäseniä ja luottamus-
miesorganisaatio mahdolli-
simman monelle työpaikalle.**

**Jäsenetu Seiska- Katsastuk-
seen säilyy 2024 (50% alen-
nus katsastusmaksusta)**

- = alueen/liiton järjestämää toimintaa
- = ammattiosaston omaa toimintaa

*Aurinkoisista
Kesää!*

